

РЕШЕНИЕ

№ 4344

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4490** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България.

Образувано е по жалба от Г. Х., гражданин на Република У. като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е заповед № 5364з-764/26.04.2021 г. на директора на дирекция „Миграция“ в Министерството на вътрешните работи, с която е наредено принудителното настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца. В жалбата се поддържа, че заповедта е постановена в противоречие с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК. С изложени в жалбата мотиви жалбоподателят прави искане за постановяване на решение, с което да бъде отменен оспорваният административен акт.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“ в Министерството на вътрешните работи изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорената административна заповед и на посоченото в жалбата основание по чл. 146, т. 4 от АПК, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със заповед рег. № 5364з-764/26.04.2021 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ в Министерството на вътрешните работи, Г. Х., гражданин на Република У., е настанен принудително в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца. Като основание за издаването на тази заповед е посочена издадена заповед № 5364з-763/26.04.2021 г. на оперативен дежурен от дирекция

„Миграция“ в Министерството на вътрешните работи, с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка експулсиране и забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на Европейския съюз, както и предложение рег. № 5364р-8213/26.04.2021 г. В предложението се посочва, че в дирекция „Миграция“ е постъпило писмо от затвора в [населено място], рег. № 536400-8260/26.04.2021 г., съдържащо информация за освобождаването от затвора на гражданина на Република У.. Посочва се, че същият е постъпил в затвора на 24.10.2018 г. за изтърпяване на присъда по нохд № 1871/2014 г. а Районен съд [населено място], осъден на 4 години лишаване от свобода за извършено престъпление по чл. 201, ал. 1 от НК. Посочва се, че чужденецът е постъпил в затвора с украински паспорт № ET415617, издаден на 01.11.2011 г., валиден до 01.11.2021 г. Посочва се, че от цялостното поведение на чужденеца може да се направи извод за наличието на опасност от укриване на лицето, както и че чужденецът ще се опита да се отклони от наложената му на основание чл. 42, ал. 1, т. 1 и чл. 42з, ал. 1 и ал. 3, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 6 от Закона за чужденците в Република България, принудителна административна мярка. Същият няма адресна регистрация на територията на страната, няма близки в страната и социална среда, чрез която да бъде локализиран. Не могат да бъдат приложени алтернативите на предвидените в чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за чужденците в Република България обезпечителни мерки поради това, че в дирекция „Миграция“ не е постъпвала декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа за осигуряването на жилище и финансова издръжка, няма информация да разполага с парични средства, поради което не може да внесе лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определени с правилника за прилагане на Закона за чужденците в Република България.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: В съответствие с чл. 152, ал. 1 от АПК жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК и е допустима. Жалбата е подадена и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България заповедите за налагане на принудителни административни мерки могат да се обжалват при условията и по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Като прецени доказателствата по делото и обсъди основанията, посочени от жалбоподателя, както и извърши служебна проверка за валидността и законосъобразността на оспорения административен акт в съответствие с чл. 168 от АПК, съдът намира обжалваната заповед за незаконосъобразна, а жалбата за основателна.

При съобразяването на тези обстоятелства следва извода за незаконосъобразност на обжалвания административен акт.

Като съобрази направените фактически и правни изводи, съдът и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 5364з-764/26.04.2021 г. на директора на дирекция „Миграция“ в

Министерството на вътрешните работи, с която е наредено принудителното настаняване на Г. Х. в специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 6 месеца

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд, с връчване на преписи за страните по чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ